

מפנין פרק שמונה עשר שבת

קבט.

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(b) ישיי דיה פסוקא דיונה
וסי' צווייט, גיב עלי צווייט:

גליון הש"ס

נמלא חשקה שחשב על
המטרה. עין פיו מיל
לחלום נרשם:

רבינו חננאל

פו וזוטר מנתי אמר
 יהודה אמר ששאלו
 ז' זמן שחוקקו חתה
 פירוש שיהיה ז' בן הרהם
 א"כ אמר צריכה אי וכן
 אמר אי צריכה מחללין
 עליה את צריכה נשפס
 חוקקו עליה אמר צריכה אי
 מחללין עליה את השבת
 אמר אי צריכה אין
 מחללין עליה את השבת
 ומסקין לה לשפוט א"כ
 מירר לרובא וליכנה ז'
 ז' זמן דאזוטר ספן נפשות
 להקל. והוצרכו לירקק
 פחות מחתות הקרב עד
 לחלל באותו חת וז'
 חתה עליוט צווי חתיה
 אמר אבי משפחה על
 המשבר, ואמר ר' רואה
 דבר יתועש משעה
 שהיה שבת יורד וז'
 דייקנון שחלל אמר ר'
 גונא עד שיראה להם
 להיות שמת ש"ס קורס
 שחשב על השבת קאמר,
 וכאבי בעיניו לא תחלל
 שבת אלא עד שיהא
 (שוחט) דור שותה ודור
 וחשב על המשבר, אבל
 יהודה עד דאמר אי משום ר'
 חתה עד פחות חתיה
 ז' ש"ס מבלד אין להלה
 כמחוי, ולא כרבא אמר,
 משביה דרוב חתה נשפה,
 חתה שחלל כחורעז דאמר
 חתה שחלל משפחה ושלפס
 שלפס, בין אמר צריכה
 אין בין אמר אי צריכה,
 מחללין עליה את השבת
 שפעה, אמר צריכה אין
 מחללין עליה את השבת,
 אמר אי צריכה אין
 מחללין עליה את השבת
 מנחם בעיניו נכר וזוטר
 לקולא, שלפס, אפילו
 אמר צריכה אין, אין
 מחללין עליה את השבת

ידיה אני. וחברותיה אומרות שהיא צריכה מחללין: **כאפיה.** בורעוניה שאתה יכולה להקיץ לה לחילוקי הלכות חילול שבת ל' מו' עד השלמת ל' וכן ו' מג' עד השלמת ו': **כל צרכי חולה.** **דבר שאין בו פקנה.** חולה שאם לא יעשו לו רפואה וז' אין מסוכן למוות ומימ' צריך הוא לה: **פקנה** ישראל עלמו עושה לו: **לעבילה.** עד ל' יום לא מתבול מפני הניחה: **שזין בעלה עמה.**

רנב משמיה דרב יהודה אמר
 שבעה. ללאורו דרש משמע
 דרבא לטעמיה דרבא דהוה (עירובין
 ק"ד פ"ה.) גבי יהואל יונואק דאשתמוס
 דמיתביא אמר לכו רבא שמייליה
 ללאמיה אם צריכה נשיחמו אגב
 אימיה דמסתחא ציוס שמייה היה
 קודם מילא שהיה ציוס חמין ומלוו
 לבחור מילא משוקין הוא ובלא אימיה
 שמייה מחללין עליו שבה והיינו
 לאחר שבעה דבנתסם הקבר צעין
 צריכה מיהו לנשוא דאמרי לה רבא
 שגשמי תשיקו צריכה ועוד
 דבקותוס פ"י התם נשיחמו אגב
 אימיה ע"י נכרי וכן פירש ר"ח לך ים
 גפרס דלמי ורבא ואמרי לה מר
 דאמר חדא ומר אמר חדא ולא
 פליגי וכולו קיימו כהרדע"י:
 מי

לעזי רש"י

בוי"ש. עץ תאשור.
פלימ"א [פלימיא"ה].
איזמל (להקות דם).

מוסף רש"י

סמך נמשות להקל. דמי
נמשות, דלא והליט העדה
סמיכ (כתובות סו. ב"ק עז)
סנהדרין עט. מדורה. סמך
גדול (שורבין עט.) דעבד
מילתא. סקס (חולין ע"א.)

נו חננאל (המז)

[illegible]

צריכה אני בין לא אמרה צריכה אני אין מחללין עליה את השבת רב אשי מתני הכי מר זוטרא מתני הכי אמר רב יהודה אמר שמואל היה כל זמן שהקבר פתוח בין אמרה צריכה אני ובין אמרה אין צריכה אני מחללין עליה את השבת נסתם הקבר אמרה צריכה אני מחללין עליה את השבת לא אמרה צריכה אני אין מחללין עליה את השבת א"ל רבינא למרימר מר זוטרא מתני לקולא ורב אשי מתני לחומרא הלכתא להקל מאימתי פתיחת הקבר אמר אביי משעת שתשב על המשבר רב הונא בריה דרב יהושע אמר משעת שהדם שותת ויורד ואמרי לה משעת שחברותיה נושאות אותה באגפיה עד מתי פתיחת הקבר אמר אביי שלשה ימים רבא אמר משמימי דרב יהודה שבועה ואמרי לה שלשים אמרי נהדרעי יחי' אני ובין אמרה לא צריכה אני מחללין עליה מחללין עליה את השבת אמרה לא צריכה אני אפי' אמרה צריכה אני אין מחללין עליה את הדבר עולא בריה דרב עילאי דאמר כל כשכבת וכדרך המנונא דאמר רב המנונא לנכרי ועושה אמר רב יהודה לא שמואל אמרי נהדרעי לטבילה אמר רבא לא אמר בעלה עמה בעלה מחמת כי הא דבריתה ויומין שלא בפני בעלה ואצטנאית ואמטוי לע' אמר רב יהודה אמר שמואל יעושין מדורה סבור מינה לחיה אין לחולה לא בימות ה' ולא היא ל"ש חיה ול"ש חולה ל"ש בימור' (ולא היה) אמר רב חייא בר אבין אמר ש' לו מדורה אפי' בתקופת תמוז שמואל צל יהודה צלחו ליה פתורא דיונא לרבה צל לרבה והא קעבר מר משום יבל תשחית * ואמר רב יהודה אמר בר לעולם ימכור * דרגליו הקדוים וואן לו מה יאכל ימכור * עצרכי סעודה מאי צרכי סעודה רב אמר בי כבשה נפשא חלף נפשא ושמואל אמר יין סומם * שמואל ביומא דעבר מילתא עברי ליה תבי' דנפיק חידיה מאוניה ורב נחמן שתי עד דקפי' ממירוכא דכוסילתא רבא מהדר אחמרא בר תל' צחק לרבנן בממוטא מנייכו ביומא דהקדו' לגבן וכולוהו אערובי אסירי בר מהאי ערמה אפשר ליה לישראל וואז מכא וליחיל לשב חנו' ואי לא אי לכובל שבו תמרי ואכמתא ולשונם

אבלט אשכחיה לשמואל דגני בשמשא א"ל חכמים דיהודאי בישא מי הוי מבא א"ל יומא דהקוה הוא ולא היא אלא איכא יומא דמעלי בה שמשא בכוליה שתא יומא דנפלה ביה תקופת⁹ תתמוז וסבר לא איגלי ליה: (היקיל ברוח טעמא שהה סימן) רב ושמואל דאמרי תרווייהו כל המקיל בסעודת הקות דם מקילין לו מזונותיו מן השמים ואומרים הוא על חייו לא חס אני אחוס עליו רב ושמואל דאמרי תרווייהו האי מאן דעביד מילתא לא ליתבי הובא דכרך ויקא דילמא שפי ליה אומנא ומוקים ליה ארביעתא ואתי ויקא ושאיף מיניה ואתי לידי סכנה שמואל הוה רגיל ועבד מילתא בביתא דשב לכניא ואריחא יומא דרא עבד וארגיש בנפשיה בדק וחסר חד אריחא רב ושמואל דאמרי תרווייהו האי מאן דעביד מילתא ליטעום מידי והדר ליפוק דאי לא טעים מידי אי פגע בשכבא יקא אפיה אי פגע כמאן דקטל נפשא מית אי פגע בדרב

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones